

ולא יגלה בָנֶף אֲבִיו, זו שכינה  
שגלתה בין הדברים בגל החטא  
זהה, כמו שנאמר ובפושעיכם  
שלחה אמכם.

ו ארבע פעמים גلتה שכינה  
לכלות, משום שהקנינו ערוה בין  
ארבע האותיות, ואף על גב  
שנאמר כל העיריות הללו  
בسفירות ובשם של יהוה, לא  
במקוםו של מעלה, אלא  
בשכינה גلتה, כל הספריות  
ירדו ערוה, ואין פרוד בה ובין  
עשר הספריות, וכישירdag,  
התלבשו בששת ימי החל ששה  
ענפים, חסר ביום הראשון,  
גבורה ביום השני, העמוד  
האמצעי ביום השלישי, שלוש  
ספריות שניות בשלשה ימים  
אחרים, מהם רביעי חמישי  
וששי.

ועשר אמריות זה י' האבא,  
חמשה אור ז' ה' האמא, ש'  
פעמים טוב ו' שיש בששת ימות  
החל, ה' של הששי ה' של יהוה,  
רא' ש' של בראשית זה בטר,

ראש לכל הראשים.  
ולמה יש פרוד? משום שאין  
צדיק, אלה הברה, שם, וסוד  
הבר - אין אדם צדיק בארץ,  
שהוא אותן הברה שם, ובשבת  
שהוא היום השביעי, שם קרבבה  
והיחוד של שם יהוה וכל  
הספריות, וממושם בך זוגם של  
תלמידי חכמים מליל שבת  
לليلי שבת, העיריות הללו הם  
ודאי למטה, אבל למעלה נאמר  
לא יגרך רע, וצדיק שקרוב  
לאשתו במות החל, אותו הבן  
שעשה, נאמר עליו צדיק ורע  
לו, שגורם שנעשה קרש חל,  
שהוא היום השביעי, ובאותו זמן  
הוא הטעוד של צדיק ורע לו רשות  
ו טוב לו, אבל לערילא לית ערוה וקצוץ ופרוד  
ופריז, ובгин דא לעילא (לית לך לרמה לוזקה, רתימה

ביניהו, ובгин דא ולא יגלה בָנֶף אֲבִיו, דא  
שכינטא דגלה בין עממייא בגין חובא דא,  
במה דעת אמר (ישעה נ' א') ובפושעיכם שלחה  
אםכם.

ו ארבע זמנים גلت שכינטא בגולותא, בגין  
דאעילו ערוה בין ארבע אתונות, ואף  
על גב דאתמר כל אלין ערין בספирן ובשמא  
דייהו'ה, לאו באתריה דלעילא, אלא כב  
שכינטא גلت, כל ספирן נחתו ערמה, ולית  
פרוד בא ובין עשר ספирן, וככד נחתו  
אטלבשו בשית יומין דחול שית ענפין, חסיד  
ביומא קדמיה, גבורה ביומא תניניא, עמידא  
דאמצעתא ביומא תליתאה, תלת ספирן  
הנינין בתקת יומין אהרניין, לאינו רביעצה  
חמשאה ושתיתאה.

ונעשר אמרין דא י' אבא, חמש אור דא ה'  
אימא, שית זמנים טוב ו' דעתה בשית  
יומי חול, ה' דחששי ה' דייהו'ה, ר' ש  
דברראשית דא כת רישא דכל רישין.

ונמאי אית פרוד, בגין דלית צדיק אוות  
ברית פמן, ורוא דמלה אין אדם צדיק  
באארץ דאייהו אוות ברית פמן, ובשבת דאייהו  
יומא شبיעאה פמן קריבו ריחוקא דשמא  
דייהו'ה וכל ספирן, ובгин דא תלמידי חכמים  
זועגיהו מלילי שבת לילילי שבת, האי ערין  
איןון ודאי למפה, אבל לעילא (ד' צ  
ע'ב) אתمر (תהלים ה' ח) לא יגורך רע, וצדיק  
דקריב לאתניה ביומין חול, ההוא בן  
דעבד עלייה אתמר צדיק ורע לו, דגרים  
דאתעביד קדש חול דאייהו יומם השביעי,  
ובההוא זמנא אייהו רזא דצדיק ורע לו רשות  
ו טוב לו, אבל לעילא לית ערוה וקצוץ ופרוד  
ופריז, ובgin דא לעילא (לית לך לרמה לוזקה, רתימה